

Καὶ μὲ φωναῖς, μ' ἀλαλαγμοὺς ἀναιβοκατεβαίνουν
 Σφελάγγια ἀγεροκρέμαστα, 'ε τ' ἀγῶγί τους πεθαίνουν
 Καὶ 'ε τὸν βαρὺ τὸν κάματο... Σκοτειδίασε, νυχτόνει...
 Σκορποῦν οἱ ἀλιτήριοι... χαράζει, ξημερόνει...
 Κ' ἐκεῖ πῶταν ἐδιάβαινε 'ε τὸ φλογερό του δρόμο
 Ὁ ἥλιος μας ἐστήλωνε τὸ μάτι του μὲ τρόμο
 Εἶδες ἐκεῖ, μαυρόμοιρη, σιχαμερὸ σκουλήκι,
 Ἀγνώριστο παρ' ἄλλαιμα τὴν πέτρυνί του θήκη
 Σκλαβιάς σημάδι φοβερὸ ἐμπρός σου ἕναν Δερβίση
 Μισουρανὶς νὰ χτίση! . . .

Εἶχε σημιάν' ἡ ὥρα σου. 'Σ τ' ἄγριο πέρασμά του
 Μιὰ νύχτα σ' ἔσπρωξε ὁ βορειᾶς μὲ τὰ πλατεῖα φτερά του
 Κι' ὄλι σ' ἐσώριασε 'ε τὴ γῆ . . . Σκέλεθρο χαλασμένο
 Νὰ μὲν' ὀλόρθο εἶν' ἄσχιμο, καλλίτερα γυρμένο . . .

ΤΟ ΦΙΛΙ

Τὰ φύλλα βλέπεις τῆς ἐταῖς
 Πῶς πέφτουν μαραμμένα ;
 Ψυχὴ μου, μῶλεγες πικρὰ
 Μὲ μάτια δακρυσμένα.

Πῶς φεύγει, βλέπεις, τὸ νερό,
 Τὰ νέφη πῶς πετοῦνε,
 Πῶς ἡ δροσοῦλα τῆς αἰγῆς,
 Οἱ κρίνοι πῶς περνοῦνε ;

Ναί, πές μου, πές μου, σὺν αὐτὰ
 Κ' ἡ ἀγάπη μας θὰ σβῆσῃ
 Σὰ λούλουδο θὰ μαραθῆ,
 Σὺν ὄνειρο θὰ ζήσῃ ;

Κ' ἐγὼ σ' ἀγκάλιασα σφιχτὰ
 Καὶ σῶφραξα, ψυχὴ μου,
 Τὰ χεῖλη μ' ἕνα φλογερὸ
 Κι' ἄπεραντο φιλί μου.

Καὶ τὸτ' ἐπίστευες καὶ οὐ
 Ὅτ' ἔχει κ' ἡ ζωὴ μας
 Μιὰ μόνη ἀθάνατη στιγμή
 Κλεισμένη 'ε τὸ φιλί μας.

Μιὰν ὥρα πῶφυγε κοιφὰ
 Τοῦ Χάρου τὸ δρεπάνι
 Κι' ὅπ' ὅσο κι' ἂν πετᾷ γοργὰ
 Ποτὲ δὲ θὰ πεθάνῃ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Μετὰ δ' ὠδὲ καετῆ δι' ἀκοπήν ἐπ' ἀνελη-
 φθησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
 νέου διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Ὁμῶλλ αἱ ἀρχαιολογικαὶ
 διαλέξεις καὶ ἀνακονώσεις τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχο-
 λῆς, ἡς πρώτη αὐτῆ ἄλλοτε εἶχεν ἐγκαινίσῃ. Τὸν λόγον
 ἔλαβε πρῶτος ὁ κ. Ὁμῶλλ, ὅστις εὐχαριστήσας τοὺς
 προσελθόντας, ἤρξατο τοῦ κυρίου θέματος τῆς διαλέ-
 ξεως αὐτοῦ. Ὁ κ. Ὁμῶλλ ἐπεκαλέσθη τὴν ἀφογῆν
 πάντων πρὸς πλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, εἰς ἃν ἄρρωδῶσιν
 αἱ τοιαῦται περιοδικαὶ συνεδριάσεις, καὶ ἐβεβαίωσεν
 ὅτι αἱ ἐρευνᾶι καὶ οἱ κόποι παντὸς θὰ τύχωσι τῆς δε-
 ούσης ἐκτιμῆσεως, ἐπιφυλασσομένης πάσης τιμῆς εἰς
 τὸν καθιστάμενον ἄξιον ταύτης διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ
 ἐργασίας. Ἐξῆρε τὴν ἔννοιαν τῶν τοιούτων μελετῶν
 καὶ τὸ συναφές ἔργον τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, ἥτις σκο-
 πεῖ νὰ εὐρύνη τὸν κύκλον τῶν σπουδῶν καὶ ἐρευνῶν
 τῆς, ὑπερπερῶσῃ τὰ ὅρια τοῦ κλασσικοῦ Ἑλληνισμοῦ
 καὶ εἰσερχομένη εἰς τὸν βυζαντινὸν καὶ μεσαιωνικὸν
 Ἑλληνισμόν. Ἐν τῆλει ὁ κ. Ὁμῶλλ συνεχάρη ἑαυτοῦ
 καὶ τῆ Σχολῆ διὰ τὴν εἰς τὴν Γαλλίαν παραχώρησιν
 τοῦ δικαιοῦματος τῶν ἀνασκαφῶν ἐν Δελφοῖς καὶ προσέ-
 πεν ὅτι τοῦτο εἶνε ἀποδείξις τῶν φιλικῶν δεσμῶν, τῶν
 ἐνούστων Ἑλλὰδα καὶ Γαλλίαν. Πόρχθη δὲ ἕνα τὸ ἐξα-
 γόμενον τῶν Δελφῶν ἡ ἄξιον τῶν προσδοκιῶν πάν-
 των, καὶ συντελέσῃ εἰς τὴν δόξαν τῶν δύο χωρῶν.
 Εἶτα ὁ κ. Ὁμῶλλ ἐπέδειξεν εἰς τὴν ἡμίγυρον περίε-
 ρον φωτογραφημα εἰκόνας εὕρισκομένης ἐν τῷ μου-

σεῖφ τοῦ Chartres. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἰκονίζει τὰς Ἰα-
 θήνας καθ' ὃν χρόνον ἐπεσκέφθη αὐτὰς ὁ Γάλλος πρεσβευ-
 τῆς δὲ Νοαντέλ ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ζωγράφον Car-
 rey (1674), ἐκδοθήσεται δὲ προσεγγῶς διὰ τοῦ δελτίου τῆς
 Σχολῆς. Ὁ κ. Λεγρᾶν, ἐταῖρος τῆς Σχολῆς, ὠμίλησεν
 ἀκολουθῶς περὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἑρμοῦ, ὃν εὗρεν
 ἐν Τροϊζῆνι. Κατὰ τὰς ἀνακονώσεις τοῦ κ. Λεγρᾶν, ὁ
 Ἑρμῆς οὗτος εἶνε ἔργον τῶν μέσων τοῦ ἴου αἰῶνος,
 εἶνε δὲ προϊόν τῆς σμίλης τῶν ὀπαδῶν τῆς σχολῆς
 τοῦ Πολυκλείτου.

Νεκρολογία

Ἀπέθανε κατ' αὐτὰς ἐκ συγκοπῆς τῆς
 καρδίας ἐν Δαρμιστῆτῃ ὁ καθηγητῆς Φερδ. Βένδερ.
 Ὁ ἀποθανὼν ἐγεννήθη τῷ 1847 καὶ κατεῖχεν ἀπὸ
 τοῦ 1873 τὴν θέσιν καθηγητοῦ ἐν τῷ γυμνασίῳ τῆς
 πόλεως ταύτης. Ὁ Βένδερ ἦτο ἐκ τῶν θερμοσάτρων
 λατρευτῶν τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος, συνέγραψε δὲ
 καὶ ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας ἄξιον λόγου καὶ
 ποιητικὰ διηγήματα ἐκ τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας.
 Ἐπιδίδων ἐκ νεαρῆς ἡλικίας εἰς τὴν μουσικὴν, περὶ
 ταύτην διέτριβε κατὰ τὰς ὥρας σχολῆς. Μέχρι τῆς
 ἡμέρας τοῦ θανάτου του ἐργαζομένης διεύθυντής τοῦ
 Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁδικοῦ Σχολογίου τῆς Δαρμιστῆτης,
 ἐμελοποίησε δὲ καὶ ποικίλα τῆς Ἀντιγόνης καὶ τοῦ
 Φιλοκτήτου τοῦ Σοφοκλέους, ὧν τὰ τελευταῖα ἐξετε-
 λέσθησαν καὶ ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὴν πρό τινον ἐτών
 ὑπὸ ποιητῶν γενομένην παραστασίαν τοῦ δρχήματος.